

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/60/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121539553
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121539553.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobcu: Lukáš Piskura, nar. 21.05.1993, trvale bytom Široké 645, 082 37 Široké, podnikajúci pod obchodným menom Lukáš Piskura, IČO: 53 557 026, so sídlom podnikania Široké 645, 082 37 Široké, právne zastúpeného advokátom: JUDr. Branislav Zuberec, IČO: 30 854 458, so sídlom advokátskej kancelárie Michalská 9, 811 01 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: MZ elektrik s.r.o., IČO: 51 084 562, so sídlom SNP 96, 960 01 Zvolen, právne zastúpeného advokátom: JUDr. Ľubomír Ivan, IČO: 42 197 821, so sídlom advokátskej kancelárie Námestie SNP 40, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 6.855,- Eur s príslušenstvom a o zaplatenie zmluvnej pokuty, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 14Cb/2/2022-121 zo dňa 10. mája 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 14Cb/2/2022-121 zo dňa 10. mája 2022, v I. výroku a v III. výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 4.570,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6.855,- Eur od 01.11.2021 do 08.11.2021, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.570,- Eur od 09.11.2021 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 6.855,- Eur od 01.11.2021 do 08.11.2021, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 4.570,- Eur od 09.11.2021 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 40,- Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). V zvyšujúcej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 34 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania (výrok III.).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 6.855,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 3.705,- Eur od 01.04.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 3.150,- Eur od 01.05.2021 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne zo sumy 3.705,- Eur od 01.04.2021 do zaplatenia, vo výške 0,05 % denne zo sumy 3.150,- Eur od 01.05.2021 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- Eur ako aj náhrady trov konania na základe objednávky č. 011/2021 zo dňa 22.01.2021 a následne uzatvorenej Zmluvy o dielo zo dňa 22.01.2021, ktorou si upravili vzájomné práva a povinnosti. Podľa čl. VIII. bod 2 si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy, s ktorou sa žalovaný dostane do omeškania. Žalobca vystavil žalovanému za vykonané práce faktúru č. 02/2021 na sumu 3.705,- Eur splatnú dňa 01.04.2021 a faktúru č. 032/2021 na sumu 3.150,- Eur splatnú dňa

01.05.2021. Z dôvodu že žalovaný faktúry po lehote splatnosti neuhradil, uzatvorili žalobca so žalovaným Dohodu o urovaní zo dňa 29.09.2021 (ďalej len „dohoda o urovaní“). Žalovaný neuhradil ani prvú dohodnutú splátku podľa čl. II. bod 2.1 dohody o urovaní. Tým sa podľa čl. II. bodu 2.3 dohody o urovaní stal celý dlh splatný vrátane jeho príslušenstva. V zmysle čl. I. bodu 1.4 dohody o urovaní súčasne žalovaný uznal celý svoj dlh, čo do dôvodu a aj výšky. Žalobca zaslal posledný pokus o zmier zo dňa 29.09.2021 žalovanému, ktorý svoj dlh neuhradil.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz sp.zn. 16UP/1841/2021 zo dňa 29.11.2021, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.855,- Eur s príslušenstvom, zmluvnú pokutu, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur a zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

4. Žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom namietal, že opis skutkového stavu sa nestotožňuje s reálnym stavom, keď navyše žalobca v ňom zamlčuje viaceré skutočnosti, ktoré majú podstatný vplyv na konanie. Žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie žalovanej sumy, úrokov z omeškania a ani zmluvnej pokuty, nakoľko žalobca nepredložil riadny dôkaz o existencii takéhoto nároku. Žalobcom uplatnený nárok žalovaný neeviduje v účtovníctve, neboli mu doručené uvádzané faktúry, a teda si z nich ani nemohol uplatniť odpočet DPH (žalobca navyše ani nie je platcom DPH). Ďalej uviedol, že ak by jemu z neznámych dôvodov akýkoľvek nárok žalobcu existoval, musel by sa riadiť dohodou o urovaní, podľa ktorej by platilo iné počítanie začiatku omeškania a neexistoval by nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

5. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná iba v časti o zaplatenie sumy 4.570,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne, zo sumy 6.855,- Eur od 01.11.2021 do 08.11.2021 s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne, zo sumy 4.570,- Eur od 09.11.2021 do zaplatenia, v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne zo sumy 6.855,- Eur od 01.11.2021 do 08.11.2021, zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne zo sumy 4.570,- Eur od 09.11.2021 do zaplatenia, v časti o zaplatenie sumy 40,- Eur z titulu nákladov spojených z uplatnením pohľadávky a vo zvyšnej časti vyhodnotil, že žaloba nie je dôvodná.

6. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol obchodnoprávny záväzkový vzťah založený písomnou Zmluvou o dielo (ďalej len „zmluva o dielo“), ktorú žalobca ako zhotoviteľ a žalovaný ako objednávateľ uzatvorili dňa 26.01.2021. Žalobca sa zaviazal podľa čl. II. - Dielo, podľa zmluvy o dielo, zhotoviť pre žalovaného dielo, a to montáž káblových žľabov a príslušenstva, premiestňovanie hlavných a radiacích vedení, pripájanie rozvážacích skríň, čiastkových rozvážačov a prevádzkových prostriedkov, podpora prác pri „vedení“ do prevádzky. Žalovaný sa zaviazal riadne zhotovené dielo prevziať a zaplatiť dohodnutú cenu (čl. II. bod 1 a 2 zmluvy o dielo). V čl. VIII. - Zmluvné pokuty si zmluvné strany v bode 2. dojednali, že zhotoviteľ má právo na zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy, s ktorej zaplatením sa objednávateľ dostane do omeškania. Zmluva o dielo bola uzatvorená na základe predchádzajúcej písomnej objednávky č. 011/2021. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že žalobca cenu diela žalovanému fakturoval faktúrami č. 02/2021 zo dňa 01.03.2021, ktorá sa stala splatnou dňa 31.03.2021 v sume 3.705,- Eur bez DPH a č. 032/2021 zo dňa 01.04.2021, ktorá sa stala splatnou dňa 30.04.2021 v sume 3.150,- Eur bez DPH. Podľa dojednaní v zmluve o dielo žalobca sa zaviazal dielo zhotoviť do 31.12.2021. Žalovaný v konaní nerozporoval ani vykonanie diela, ani jeho odovzdanie a dokonca ani vyúčtovanú cenu diela týmito faktúrami. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu síce namietal, že žalobcovi nevznikol voči nemu nárok na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom, nakoľko na zaplatenie tejto neeviduje nárok a poukázal na to, že žalobca ani nepredložil riadne dôkazy o existencii tohto nároku, avšak túto obranu žalovaného súd prvej inštancie vyhodnotil za neúčinnú s prihliadnutím na ustanovenie § 151 ods. 2 CSP.

7. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že pokiaľ žalovaný namietal, že uplatnený nárok neeviduje vo svojom účtovníctve, ak by aj túto skutočnosť žalovaný v konaní preukázal, čo však neurobil, samotná skutočnosť, že žalovaný tento nárok žalobcu neeviduje vo svojom účtovníctve nespochybňuje existenciu tohto nároku, nakoľko žalobca predloženými listinnými dôkazmi, písomnou objednávkou, písomnou zmluvou o dielo a faktúrami dostatočným spôsobom nárok preukázal, pričom spochybňovanie existencie tohto nároku žalovaným vyvracia žalobcom v konaní predložená písomná Dohoda o urovaní zo dňa 29.09.2021, ktorú obidve strany uzatvorili v súvislosti s Objednávkou č. 011/2021 a Zmluvou o dielo, tak ako to vyplýva z čl. I. bodu 1.1 dohody o urovaní. Žalovaný v konaní dokonca nespochybnil ani

existenciu dohody o urovaní. Dohodu o urovaní žalovaný riadne podpísal, čo v konaní nespochybnil, preto jeho námietku o tom, že predmetné faktúry neeviduje v účtovníctve, že mu neboli doručené, súd prvej inštancie vyhodnotil ako neúčinnú a neopodstatnenú. Súd prvej inštancie ďalej vyhodnotil, že žalovaný na svoje tvrdenia nepredložil a ani neoznačil žiadne dôkazy a tak neunesol dôkazné bremeno svojho vážneho tvrdenia.

8. Súd prvej inštancie ďalej vyhodnotil, že dohoda o urovaní bola uzatvorená podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 585 Občianskeho zákonníka a bola uzatvorená v súvislosti s predchádzajúcou zmluvou o dielo. Obidva právne úkony boli uzatvorené v písomnej forme, čím bola naplnená zákonná požiadavka na písomnú formu dohody o urovaní, ako to vyplýva z ustanovenia § 585 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Po preskúmaní obsahu dohody o urovaní, konkrétne čl. I. bod 1.4 súd prvej inštancie vyhodnotil že predmetnou dohodou o urovaní došlo zo strany žalovaného i k uznaniu nároku žalobcu čo do dôvodu a výšky pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie ceny diela spolu v čiastke 6.855,- Eur, ktorá suma bola žalobcom žalovanému riadne vyfakturovaná faktúrami riadne identifikovanými v čl. I. v bode 1.2 dohody o urovaní v zmysle § 323 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalovaný v konaní neunesol bremeno tvrdenia a dôkazu o tom, že v dobe uznania záväzku tento záväzok neexistoval. V konaní to netvrdil a v spojitosti s tým tak ani neuvádzal žiadne dôkazy. Napokon z uznanej sumy vo výške 6.855,- Eur po uznaní záväzku žalovaný časť tohto záväzku uhradil platbou na účet žalobcu dňa 08.11.2021 vkladom v hotovosti čiastky 2.285,- Eur, ktorá suma korešponduje dohode strán v dohode o urovaní, že dlžník zaplatí žalobcovi dlh v troch splátkach, každej vo výške 2.285,- Eur, tak ako to vyplýva z čl. II. bodu 2.1. dohody o urovaní. Napokon tiež žalovaný pri identifikácii tejto platby uviedol, že ju platí na „VS022021“, čo je faktúra žalobcu č. 02/2021. Súd prvej inštancie tak nemal pochybnosti, že v čase uznania dlh žalovaného voči žalobcovi identifikovaný v dohode o urovaní existoval. Ďalej vyhodnotil, že čiastkové plnenie v zmysle § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka podľa názoru súdu prvej inštancie spĺňa účinky uznania záväzku, keď v zmysle tohto zákonného ustanovenia, ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať na to, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku.

9. Súd prvej inštancie mal za to, že nárok žalobcu je dôvodný, avšak nie v rozsahu ako ho žiadal priznať žalobca, teda v čiastke 6.855,- Eur, ale len v čiastke 4.570,- Eur. Žalobu žalobcu v časti o zaplatenie ceny diela v čiastke 2.285,- Eur zamietol z dôvodu že žalovaný záväzok čiastočne splnil. Sám žalobca v konaní predložil dôkaz (výpis z účtu č.l. 55 spisu), ktorým dokladoval že žalovaný v zmysle dohody o urovaní mu zaplatil dňa 08.11.2021 prvú splátku v čiastke 2.285,- Eur. Nakoľko žalovaný svoj záväzok čiastočne splnil, žalobcovi vznikol potom nárok voči žalovanému len na zaplatenie zvyšku záväzku žalovaného, ktorý na cene diela predstavuje sumu 4.570,- Eur (6.855,- Eur - 2.285,- Eur = 4.570,- Eur). Pre čiastočné plnenie záväzku žalovaným súd prvej inštancie žalobu žalobcu v časti o zaplatenie sumy 2.285,- Eur zamietol. Konštatoval, že neobstojí námietka žalobcu v tom, že túto čiastku bolo dôvodné v zmysle § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka započítať najskôr na úroky a potom na istinu, resp. že túto platbu treba započítať najskôr na zmluvnú pokutu a potom na istinu. Poukázal na to, že takéto poradie na započítanie v zmysle ustanovenia § 330 ods. 2 a ods. 3 Obchodného zákonníka platí len vtedy, ak dlžník neurčí inak. Žalovaný v platbe na účet žalobcu dňa 08.11.2021 uhradil žalobcovi sumu 2.285,- Eur a jednoznačne uviedol, že touto platbou hradí faktúru s variabilným symbolom 02/2021.

10. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania ďalej vyhodnotil, že splatnosť pohľadávky veriteľa bola dojednaná v čl. II. v bode 2.1 v spojení s bodom 2.3 dohody o urovaní. Žalovaný v zmysle tejto dohody o urovaní žalobcovi neplnil, dostal sa do omeškania hneď so zaplatením prvej splátky vo výške 2.285,- Eur, ktorá bola splatná dňa 31.10.2021, nakoľko prvú splátku zaplatil až dňa 08.11.2021. Tým že žalovaný neplnil v lehote splatnosti, stal sa celý jeho dlh z dohody o urovaní splatný (zročný) a žalovaný bol povinný zaplatiť dlh jednorazovo, a to už neuhradením prvej splátky splatnej dňa 31.10.2021. Súd prvej inštancie ustálil, že od 01.11.2021 je žalovaný v omeškaní s úhradou sumy 6.855,- Eur a keďže čiastočne plnil dňa 08.11.2021 je v omeškaní s úhradou sumy 6.855,- Eur od 01.11.2021 do 08.11.2021, následne od 09.11.2021 už je v omeškaní len s úhradou čiastky 4.570,- Eur vzhľadom na čiastočné plnenie pripísané na účet žalobcu dňa 08.11.2021, pričom nakoľko omeškanie žalovaného stále trvá, keďže žalovaný v konaní nepredložil dôkaz, že by žalobcovi sumu 4.570,- Eur uhradil, žalobca má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z tejto poníženej sumy až do zaplatenia.

11. Súd prvej inštancie záverom vyhodnotil, že žalobca si nedôvodne požadoval zaplatiť úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr, konkrétne vo výške 9 % ročne zo sumy 3.705,-

Eur od 01.04.2021 a zo sumy 3.150,- Eur od 01.05.2021, nakoľko splatnosť záväzku bola nanovo upravená dohodou o urovaní. Preto súd prvej inštancie žalobu žalobcu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.705,- Eur od 01.04.2021 do 31.10.2021 a zo sumy 3.150,- Eur od 01.05.2021 do 31.10.2021 zamietol. Úroky z omeškania vo výške 9 % ročne priznal zo sumy 6.855,- Eur od 01.11.2021 vzhľadom k tomu, že splatnosť tejto sumy bola nanovo upravená dohodou o urovaní, do 08.11.2021, pretože čiastočne dňa 08.11.2021 žalovaný plnil sumu 2.285,- Eur, následne už úroky z omeškania vo výške 9 % ročne súd priznal už len zo sumy 4.570,- Eur, konkrétne od 09.11.2021 do zaplatenia, pretože od tohto dňa žalovaný je v omeškaní len s úhradou čiastky 4.570,- Eur. Nakoľko súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 2.285,- Eur zamietol, vzhľadom na plnenie zo strany žalovaného z tejto sumy zamietol žalobcovi nárok i na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne od 09.11.2021 do zaplatenia. A v tomto súd prvej inštancie posúdil obranu žalovaného za dôvodnú, s poukazom na to, že splatnosť úrokov z omeškania sa spravuje novým záväzkom, resp. novou dohodou o záväzku, ktorá je dohodou o urovaní.

12. Súd prvej inštancie, pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vyhodnotil, že bola zmluvnými stranami riadne dojednaná, a to v Zmluve o dielo z dňa 26.01.2021 v čl. VIII. - Zmluvné pokuty v bode 2. Zároveň z obsahu dohody o urovaní zo dňa 29.09.2021 zistil, že strany si dojednali pre prípad, ak dlžník splní svoj záväzok v zmysle bodu 2.1 čl. II. dohody o urovaní riadne a včas, veriteľ si nebude voči dlžníkovi uplatňovať nárok na zmluvnú pokutu dohodnutú v zmluve o dielo, nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ani nárok na zaplatenie trov právneho zastúpenia. Uvedené však nenastalo, žalovaný riadne a včas neplnil podľa dohody o urovaní, keď sa dostal do omeškania z úhradou ceny diela už pri splatnosti prvej splátky, ktorá bola splatná dňa 31.10.2021. Žalobcovi ako veriteľovi tak nezanikol nárok na zmluvnú pokutu v zmysle pôvodných zmluvných dojednaní v zmluve o dielo, ktorá skutočnosť musela byť zrejmá i žalovanému, čo vyplýva z článku II. bodu 2.3 dohody o urovaní. Zmluvná pokuta bola dojednaná vo výške 0,05 % denne z omeškanej sumy, čo je 18,25 % ročne a nejde o neprimerane vysokú zmluvnú pokutu. Nakoľko žalovaný porušil povinnosť zabezpečenú zmluvnou pokutou, súd prvej inštancie žalobcovi prisúdil i nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v dojednanej výške, avšak nie ako žiadal žalobca vo výške 0,05 % denne zo sumy 3.705,- Eur od 01.04.2021 a vo výške 0,05 % denne zo sumy 3.150,- Eur od 01.05.2021, ale vzhľadom na novú úpravu podľa dohody splatnosti záväzku žalovaného v dohode o urovaní vo výške 0,05 % denne zo sumy 6.855,- Eur od 01.11.2021 do 08.11.2021 a v rovnakej výške zo sumy 4.570,- Eur od 09.11.2021 do zaplatenia, pretože žalovaný podľa dohody o urovaní sa dostal do omeškania s plnením od 01.11.2021, pretože podľa dohody o urovaní cenu diela mal zaplatiť v troch mesačných splátkach so splatnosťou prvej dňa 31.10.2021, ktorú sumu v lehote splatnosti neuhradil, porušil tým svoju povinnosť zabezpečenú zmluvnou pokutou, odo dňa nasledujúceho, teda odo dňa 01.11.2021 má preto žalobca nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v dojednanej výške z celého splatného záväzku, teda zo sumy 6.855,- Eur do 08.11.2021, kedy žalovaný čiastočne plnil sumu 2.285,- Eur. Následne žalobca má nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v dojednanej výške už len zo sumy 4.570,- Eur, odo dňa 09.11.2021 do zaplatenia, keďže od 09.11.2021 žalovaný dlhuje na cene diela sumu 4.570,- Eur. Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne zo sumy 3.705,- Eur od 01.04.2021 do 31.10.2021 a zo sumy 3.150,- Eur od 01.05.2021 do 31.10.2021. Vyhodnotil, že vzhľadom na novú splatnosť záväzku žalovaný nebol v omeškaní s úhradou ceny diela v období od 01.04.2021 v sume 3.705,- Eur a od 01.05.2021 v ďalšej sume 3.150,- Eur. Súd prvej inštancie žalobu zamietol aj v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 0,05 % denne zo sumy 2.285,- Eur za obdobie od 09.11.2021 do zaplatenia, pretože túto sumu žalovaný uhradil dňa 08.11.2021. Z tejto sumy súd žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne od 09.11.2021 do zaplatenia zamietol pre splnenie záväzku. Zároveň súd prvej inštancie prisúdil žalobcovi i nárok na zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, a to 40,- Eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

13. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 255 ods. 2 CSP podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Úspešnejší v konaní bol žalobca, preto súd prvej inštancie zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania pomerom úspechu a neúspechu v konaní, ktorý činí 34 %. O výške trov konania rozhodol tak, že bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením ktoré vydá súdny úradník s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti výrokov I. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu, v ktorom navrhol aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, alebo aby postupom podľa ustanovenia § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobcu v rozsahu v ktorej jej bolo výrokom I. rozsudku vyhovie zamestnávateľ a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f), d) a h) CSP.

15. V konkrétnostiach odvolateľ namietal, že rozhodnutie je nesprávne, nezákonné, svojvoľné bez akejkoľvek opory v právnych predpisoch, súdnych rozhodnutiach a najmä vykonaných dôkazov. Nemá povahu spravodlivého rozhodnutia, nespĺňa kritéria ani z dôvodu absencie nie relevantného, ale akéhokoľvek odôvodnenia, a to vrátane odôvodnenia výroku o náhrade trov konania, kde súd prvej inštancie nevezhladol na fakt, že žaloba bola v zmysle právnych predpisov dôvodná a ak teda súd prvej inštancie videl nejaké osobitné dôvody na nevyhovenie žalobe, bolo nutné sa riadne vysporiadať aj s otázkou priznania trov konania. Rozsudok je zmätočný, no najmä nepreskúmateľný a vzhľadom na absenciu odôvodnenia súdu prvej inštancie nie je možné v odvolaní reagovať na skutkové zistenia súdu prvej inštancie, resp. právneho posúdenia veci, keďže tieto v napadnutom rozsudku neexistujú. V rozhodnutí ide o vady, ktoré sú porušením základného práva sporovej strany na spravodlivý proces, nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie a táto vada zakladá právo podať odvolanie i možnosť odvolacieho súdu zrušiť napadnuté rozhodnutie. Konštatovanie súdu prvej inštancie ohľadom toho, že samotná dohoda o urovaní zakladá stav v rámci ktorého žalovaný uznal dlh, resp. pohľadávku, ktorú voči nemu žalobca má evidovať je nesprávne a nezodpovedá riadnemu aplikovaniu na vec sa vzťahujúcich právnych predpisov. Nie je možné akceptovať takéto tvrdenia najmä z ohľadom na to, že ku podpisu predmetnej dohody o urovaní došlo zo strany žalovaného pod nátlakom, ktorý vyplynul z problémov a tlaku v podnikateľskom prostredí. Rovnako konštatovanie súdu prvej inštancie týkajúce sa zmluvnej pokuty ktorú označil za „zákonne dojednanú“ nie je možné akceptovať a aj v tomto prípade súd prvej inštancie pochybil, keď skúmal ako jej dôvodnosť, tak i jej samotné dojednanie. Bez akceptovania vyjadrení žalovaného, keď niekoľkokrát odkazoval na skutočnosť, že neevduje žalobcom vystavené faktúry, skôr poukazuje na dôkaznú núdzu žalobcu, ktorému však bola opätovne bez zjavného zákonného dôvodu poskytnutá súdna ochrana - faktúry na ktoré odkazoval žalobca žalovanému doručené neboli. Opak zo strany žalobcu preukázaný nebol. V dôsledku nesprávnosti výroku súdu prvej inštancie vo veci samej je potom nesprávnym tiež výrok o trovách konania.

16. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok ako vecne správny a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca poukázal na to, že žalovaný neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by akýmkoľvek oprávneným spôsobom spochybňovali, alebo vyvracali žalobcove preukázané tvrdenia a jeho oprávnený nárok a zároveň neoznačil a nepriložil žiadny dôkaz, ktorý by podporil jeho tvrdenia. Podľa tvrdenia žalovaného rozhodnutie súdu nie je jasné, prehľadné, nechráni legitímne očakávania účastníkov právnych vzťahov, nie je riadne odôvodnené, zo všeobecných citácií všeobecných právnych predpisov nie je zrejmé, čo mal žalovaný na mysli a čím mali byť porušené právne predpisy. Tieto všeobecné tvrdenia žalovaného, ničím nepreukázané a už vôbec nie doložené dôkazmi nemôžu byť právne posúdené ako relevantné dôvody pre podanie odvolania a majú slúžiť výslovne na oddialenie právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a zároveň spôsobovať nehospodárnosť samotného konania. Žalobca považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za riadne zdôvodnené, pričom samotný žalovaný spochybňuje aj priznanú výšku trov konania, ktoré mali byť žalobcovi dokonca priznané v plnej výške, čo je aj v rozpore s jeho vlastným záujmom. V odôvodnení rozhodnutia boli uvedené všetky rozhodné skutočnosti, ktoré viedli k správne rozhodnutiu. Žalovaný ani nebol schopný zdôvodniť a hodnoverne preukázať, či mala byť dohoda z jeho strany uzatvorená pod nátlakom, najmä za skutočnosti, keď v bode 3.3. dohody je uvedené, že zmluvné strany vyhlasujú, že si túto dohodu pred jej podpísaním riadne a dôkladne prečítali, jej obsahu bezo zvyšku porozumeli a uzatvárajú ju na základe svojej slobodnej a vážnej vôle bez akéhokoľvek nátlaku na znak čoho pripájajú svoje podpisy. Rovnako tak vznikol aj oprávnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

17. Súd prvej inštancie vyjadrenie žalobcu zaslal na vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného, ktorý sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

18. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa ustanovenia § 34 CSP prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočné, zrozumiteľné a presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými právnymi otázkami a aspektmi a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie neporušil právo strán sporu na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť, alebo okolnosť.

21. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty sporu, ktorým reaguje na argumenty žalovaného uvedené v odvolaní.

22. K námietkam žalovaného v súvislosti s porušením práva na spravodlivý proces primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Odvolacie námietky žalovaného týkajúce sa spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov súdom prvej inštancie z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobcovi v časti žaloby vyhovel a vo zvyšnej časti žalobu zamietol, pričom ku svojim záverom dospel na základe dôkazov produkovaných stranami sporu s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán sporu. V súdnej veci súd prvej inštancie svoje rozhodnutie podrobne a zákonným spôsobom odôvodnil. Právo na súdnu ochranu však nemožno zamieňať s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešnou; prípadne s „právom“ strany sporu na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Preto nie je porušením základného práva na súdnu ochranu, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu, vrátane predstáv o obsahu odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

23. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, k svojim záverom dospel na základe riadne vykonaného dokazovania a dostatočne zisteného skutkového stavu. Náležite vysvetlil v bode 45. 46. a 50. rozsudku, aj prečo vyhodnotil dohodu o urovaní ako určitý záväzok, písomne uznaný žalovaným a správne vyhodnotil aj prečo záväzok žalovaného v uznanom rozsahu trval v čase uznania. Správne uzavrel po vykonanom dokazovaní, že žalovaný neunesol bremeno tvrdenia a dôkazu o tom, že v dobe uznania záväzku neexistoval záväzok žalovaného, keď na preukázané súdom prvej inštancie zistené skutkové a na to v závere nadväzujúce právne posúdenie zodpovedá aj samotné konanie žalovaného, a to čiastočné plnenie záväzku platbou v hotovosti na účet žalobcu v sume 2.285 eur dňa 08.11.2021, so súčasnou identifikáciou platby „VS022021“, ktorým bezpochyby len dotvrdil naplnenie účinkov uznania záväzku v zmysle § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka.

24. V súvislosti s opakovanou námietkou žalovaného o nedoručení faktúr do dispozičnej sféry žalovaného a následne na to sa vzťahujúcej tvrdenej absencii v evidencii faktúr u žalovaného (uvedené žalovaný tvrdil už v podanom odpore) odvolací súd poznamenáva, že uvedeným argumentom sa súd prvej inštancie dostatočným spôsobom zaoberal a správne vyhodnotil tvrdenia žalovaného ako neúčinnú

obranu, keď žalovaný neuviedol účinné popretie skutkových tvrdení žalobcu v žalobe ohľadne nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom, a to konkrétne v bode 44. rozsudku, 10 strana. Navyše správne súd prvej inštancie poukázal na to, že spochybňovanie žalovaným existencie žalobcom uplatneného nároku vyvracia žalobcom predložená písomná Dohoda o urovaní zo dňa 29.09.2021, ktorú obidve strany uzatvorili v súvislosti s Objednávkou č. 011/2021 a Zmluvou o dielo, ako to vyplýva z čl. I. bodu 1.1. Dohody o urovaní.

25. K námietke žalovaného, že k podpisu dohody o urovaní došlo zo strany žalovaného pod nátlakom, ktorý vyplynul z problémov a tlaku v podnikateľskom prostredí odvolací súd uvádza, že v tomto smere žalovaný nepredložil súdu žiadne relevantné dôkazy, neposkytol súdu vlastné skutkové tvrdenia, nevysvetlil súdu, akým konkrétnym spôsobom mal žalovaný podpísať dohodu o urovaní pod nátlakom, a preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď prihliadol na dôkazy predložené žalobcom a správne aj vyvodil záver o neunesení dôkazného bremena, vyplývajúci z nesplnenia si procesnej povinnosti žalovaného v zmysle ustanovenia § 151 ods. 2 CSP.

26. Pokiaľ ide o námietku žalovaného ohľadom zmluvnej pokuty, keď údajne súd prvej inštancie pochybil v tom, že skúmal jej dôvodnosť ako aj samotné dojednanie odvolací súd konštatuje, že naopak vzhľadom na žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty bolo povinnosťou súdu prvej inštancie sa zmluvnou pokutou zaoberať, analyzovať ju a skúmať platnosť či neplatnosť jej dojednania a vyvodiť aj príslušný záver na základe riadne zisteného skutkového a právneho stavu. Súd prvej inštancie dostatočným spôsobom analyzoval dôvodnosť vzniku zmluvného nároku žalobcu na zmluvnú pokutu, ktorý aj riadne odôvodnil vo vzájomných súvislostiach, a to v bode 57. rozsudku a preto aj v tomto smere považoval odvolací súd námietku žalovaného za neopodstatnenú.

27. S ohľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v súlade s § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil, a to vrátane závislého výroku o trovách konania, kde okresný súd správne aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP, ohľadne ktorého žalovaný v odvolaní neuviedol žiadnu konkrétnu odvolaciu argumentáciu. Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku okresného súdu, ktorým v zvyšujúcej časti súd žalobu zamietol (výrok II.) zostal nedotknutý (§367 ods. 2,3 CSP).

28. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, preto mu odvolací súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).